

орудіята си противъ бѣлобрадійтъ и со милна почесть помегю стадото си устарелійтъ 70-годишенъ служител Божій попъ Дима... Воденскій владыка Никодимъ го извадиль и на заточеніе да испроводи дозволеніе правительственно извадилъ... Но такво положеніе не можеше да трае на много и така като на секаде народътъ си повърна очитъ къмъ единородцытъ и соотечественицитъ си за помощь и спасеніе напразно, не можи да найде другаде това спасеніе, но само въ человѣколюбивата защита и покровителство на западнитъ; приель уніята и са откина отъ Никодима. Народътъ си поставилъ начальникъ и служител пакъ старецътъ попъ Дима, кой подъ бѣлата брада хранищемъ още доста младо сърце, се запрегна още веднажъ и на мало врѣме... созидалъ друга църква народна Бѣлгарска, Святыхъ Апостоль Петра и Павла, въ която първъ пѫтъ са испъла служба на народнійтъ ни языкъ, и Бѣлгарско училище, въ което пакъ почна да се предава Кирило-Методиевото нарѣчие...

Енидже-Вардарцы

Общій печатъ на съединенитѣ Бѣлгари.

1867 г.

№ 192.

Македония.

Въ броеве 42, 44 на в. Македонія отъ 1867 г. сж помѣстени пѫтни бѣлѣжки на двама дописници, що пропжтували нѣкои македонски крайща. Извличамъ отъ тия бѣлѣжки слѣднитѣ редове:

„Паланка, на юго-западъ отъ Кюстендилъ; тукъ человѣцътъ сж народны, а особено свещеницитъ... Тукъ има 3 народности, Турци, Бѣлгари и Егюпти... Църква една, училище едно, ученици до 80.

„Велесъ. Тукъ за Гърци нѣма да говорїж, извѣтрѣло имъ и съмето даже. Колкото за Цинцаритъ, сж за уваженіе макаръ че сж 60 кѫщи, тѣ обдържатъ частно училище но на гръцки языкъ... Тукъ има Бѣлгари около 2,300 кѫщи, Турци отъ 500 повече, Егюпти около 50 кѫщи... Тоя градъ¹⁾ е раздѣленъ на двѣ части, една часть е отсамъ рѣката Вардаръ, а другата отвѣждѣ, сѫщото и черковитъ имъ сж двѣ, общини

¹⁾ Отъ тукъ надолу за Велесъ заемамъ отъ втория дописникъ.